

РЕШЕНИЕ

№ 26105

гр. София, 27.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в
публично заседание на 08.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **6461** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/, във вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на СД„И., Т. и Сие“, подадена чрез адв.М., срещу Заповед № РВТ25-РД-09-52/08.05.2025г. на кмета на Район „В.“-Столична община, с която е наредено на СД„И., Т. и Сие“ да премахне незаконосъобразно поставения преместваем обект „Преместваем обект-Павилион за охрана“, поставен без разрешение за поставяне, находящ се в УПИ I-за жил.стр. и Коо, кв.227, по плана на [населено място], м.П.-Б., по КККР - ПИ с идентификатор 68134.1930.649. В жалбата се твърди незаконосъобразност на оспорения акт поради допуснати съществени нарушения на производствените правила и в противоречие с материалноправни норми. Конкретно се сочи, че проверката на обекта е извършена в отсъствието на жалбоподателя, който не е уведомен за началото на административното производство, като съставеният при проверката констативен акт не е връчен на жалбоподателя; в оспорения акт не е индивидуализирано ясно и конкретно местоположението на процесния преместваем обект; който е поставен в имот, собственост на търговското дружество, а не на Общината. Твърди се и, че павилион за охрана представлява част от паркинг, за който са налице строителни книжа. Иска се оспорената заповед да бъде отменена.

В съд.з. жалбоподателят СД„И., Т. и Сие“, чрез адв.М. и в представени от него писмени бележки, поддържа жалбата. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът - кметът на Район „В.“-Столична община, чрез юриск.Г. в с.з. и в писмено становище, излага съображения за неоснователност на жалбата. Претендира юриск. възнаграждение.

Административен съд – София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Съгласно Акт за частна общинска собственост №4282/17.07.2024г., Столична община е собственик на ПИ с идентификатор 68134.1930.649, с площ 14 640кв.м., съставляващ УПИ I-за жилищно строителство и КОО, кв.227 по действащия регулационен план на м.“П.-Б.“.

Видно от представеното съдебно удостоверение, пред СРС е образувано гр.д. №20466/2024г., по искова молба от СД„И., Т. и Сие“ срещу Столична община по спор за материално право относно северозападната част от ПИ с идентификатор 68134.1930.649, [населено място], ул.Юнашка песен, с площ 1200кв.м., представляващ паркинг.

Съгласно Конститутивен акт №2025-01/28.02.2025г. по чл.57а, ал.2 от ЗУТ, при извършена на 31.01.2025г. от работна група от отдел „КС“ при Район „В.“-СО проверка е установен поставен от СД „И., Т. и Сие“ „Преместваем обект-Павилион за охрана“ в ПИ с идентификатор 68134.1930.649, за който е отреден УПИ I, кв. 227 – за жилищно строителство и КОО по плана на [населено място], м.“П.-Б.“, общинска собственост съгласно АОС №47423/07.08.2024г., да който липсва разрешение за поставяне съгласно чл.57а, ал.1, т.1 ЗУТ и който е разположен в чужд имот без правно основание – чл.57а, ал.1, т.2 ЗУТ. Посочено е, че павилионът, с размери в план 2,50/2,00м. /ЗП-7,5кв.м./ и височина 2,50м., е поставен върху бетонова основа, покрита с тротоарни плочки. Констатирано е, че павилионът е с метална носеща конструкция и стени и таван от топлоизолационни панели; прозорците са метални, еднокатно остъклени; покривът е от листов ламарина; обектът е защитен с ел.енергия.

След като представител на жалбоподателя не е открит на адреса на дружеството, протоколът е съобщен по реда на § 4 от ДР на ЗУТ-чрез залепване на съобщение на пощенската кутия и на таблото за съобщения на районната администрация.

С оспорената в настоящото производство Заповед № РВТ25-РД-09-52/08.05.2025г. на кмета на Район „В.“-Столична община, издадена на основание чл.57а, ал.1, т.6 във вр. с чл.56, ал.2 ЗУТ, е наредено на СД„И., Т. и Сие“ да премахне незаконосъобразно поставения преместваем обект „Преместваем обект-Павилион за охрана“, поставен без разрешение за поставяне, находящ се в УПИ I-за жил.стр. и Коо, кв.227, по плана на [населено място], м.П.-Б., по КККР - ПИ с идентификатор 68134.1930.649. В мотивите си административният орган се позовавал на констатираното при извършената проверка от служители на районната администрация на 31.01.2025г. и е приел, че преместваемия обект е разположен без разрешение за поставяне по чл.57а, ал.1, т.1 ЗУТ, както и че същият е разположен в чужд недвижим имот-частна общинска собственост без правно основание – чл.57а, ал.1, т.2 ЗУТ. Заповедта, видно от известие за доставяне, е съобщена на СД„И., Т. и Сие“ на 03.06.2025г., а жалбата срещу нея е подадена на 13.06.2025г.

Съгласно заключението на вещото лице инж.Л.М. по назначената по делото съдебно-техническа експертиза, местоположението на павилиона отговаря на предвиденото по представените копия от одобрени проекти, оригиналите по които не бяха представени по делото, въпреки дадената на жалбоподателя възможност за това.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от процесуално легитимирано лице, чиито права са засегнати от заповедта, която подлежи на съдебен контрол. По съществуто ѝ, съдът взе предвид следното:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган - кмета на район „В.“, Столична община, което се установява от Заповед № СОА25-РД09-1193 от 03.02.2025 г., с която на основание чл. 57а, ал. 3 ЗУТ, кметът на Столична община е делегирал на кметовете на

райони правомощия по издаването на заповеди за премахване на обектите по чл. 56, ал. 1, чл. 57, ал. 1 от ЗУТ.

Актът е надлежно мотивиран от фактическа и правна страна, като отговаря по форма на общите правила по чл. 59, ал. 2 от АПК. Налице са ясни и конкретни мотиви и разпоредителна част, както и подробно описание на преместваемия обект, като са посочи неговото местоположение и техническите му характеристики (размери, конструкция и др.), което е достатъчно да се разбере за кой преместваем обект е издаден актът.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила, които да са основание за отмяна на оспорения акт. Релевантните по случая факти са обосновано установени. Дори да се приеме, че съставеният констативен акт не е надлежно връчен на СД„И., Т. и Сие“, това не представлява съществено процесуално нарушение, доколкото жалбоподателят има възможност да оспори констатациите по акта и да ангажира доказателства, с които да ги обори, и в съдебното производство.

Заповедта е издадена и при правилно прилагане на материалния закон.

Безспорно е по делото и видно от описанието му в констативния акт, процесният обект „Преместваем обект-Павилион за охрана“ има всички характеристики на преместваем обект по смисъла на § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ.

Поставянето на преместваем обект е под разрешителен режим, съгласно нормата на чл. 56, ал. 2 от ЗУТ, изискващ издаването на разрешение за поставяне. Редът за издаването му е установен с наредба на общинския съвет, като за Столична община това е Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално - декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община.

В случая, органът се е позовал на чл. 57а, ал. 1, т. 1 ЗУТ – преместваемият обект е поставен без одобрена схема, когато такава се изисква, и/или без разрешение, в противоречие със схемата и/или в противоречие с издаденото разрешение. Основанията за издаването на заповед по чл. 57а, ал. 3 ЗУТ са алтернативно изброени в нормата на чл. 57а, ал. 1 ЗУТ, като осъществяването на което и да е от тях поражда правомощието на компетентния орган да разпореди премахването на преместваемия обект. В настоящия случай липсва издадено разрешение за поставяне, т.е. налице е основание, предвидено в чл. 57а, ал. 1, т. 1 ЗУТ, като е ирелевантно наличието на действаща одобрена схема или такава с изтекъл срок на действие или други одобрени проекти, поради което издадената заповед се явява законосъобразна.

Дори да се приеме, че теренът, върху който е поставен павилиона, е собственост на жалбоподателя, това не води до отпадане на задължението за издаване на разрешение за поставяне на преместваем обект и още по - малко да се държи обект без разрешение.

Оспореният акт съответства и на целта на закона - недопускане държането на обекти по чл. 56, ал. 1 ЗУТ при наличие на основание, установено в чл. 57а, ал. 1 ЗУТ за тяхното премахване.

С оглед изложеното съдът намира, че оспорваният акт не страда от пороците, визирани в чл. 146 АПК, поради което оспорването следва да се отхвърли.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, на ответника ще следва да се присъдят разноси, представляващи юрисконсултско възнаграждение, в размер по чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ – 120евро.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на СД„И., Т. и Сие“ срещу Заповед № РВТ25-РД-09-52/08.05.2025г. на кмета на район „В.“-Столична община.

ОСЪЖДА СД„И., Т. и Сие“, ЕИК[ЕИК], да заплати на Столична община съдебни разноси в размер на 120 /сто и двадесет/ евро.

Решението, съгласно чл. 215, ал. 7, т. 4 от ЗУТ, е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ: